

Sygn. akt IV U 1474/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 września 2014 roku nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 czerwca 2014 roku na okres do 31 marca 2016 roku.

Sygn. akt IVU 1474/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 października 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 23.09.2014 r. odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 26.08.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

A. S. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na stan zdrowia, który nie pozwala mu wykonywanie pracy. Odwołujący opisał stan zdrowia i jego wpływ na codzienne funkcjonowanie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. urodzony w dniu (...), z wykształceniem podstawowym, pracował jako spawacz, ślusarz, tokarz, monter maszyn, pracownik fizyczny, robotnik terenowy. Odwołujący w okresie od 21.10.1992 r. do 31.05.2015 r. pobierał rentę najpierw III grupy inwalidzkiej, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 25.03.2014 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek o rentę z dnia 25.03.2014 r. –k. 457 ar)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. S. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii i psychiatrii.

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog, rozpoznał u odwołującego:

- padaczkę w przebiegu uzależnienia od alkoholu.

Odwołujący z uwagi na schorzenia neurologiczne nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, aktualnie odwołujący prawidłowo zorientowany, w logicznym kontakcie, w nastroju obniżonym. badaniem fizykalnym nie obserwuje się objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego, sprawny ruchowo, bez zaburzeń równowagi. od 20 lat ma rozpoznaną padaczkę alkoholową. z ostatnich lat brak diagnostyki neurologicznej, brak obiektywnej oceny częstotliwości napadów padaczkowych. Nie był w ostatnich latach hospitalizowany z powodu padaczki, nie korzystał z pomocy pogotowia ratunkowego, nie był leczony neurologicznie. Pod względem neurologicznym zdolny do pracy z przeciwwskazaniem pracy jak dla osób z rozpoznana padaczką. Przeciwwskazana jest praca na wysokości oraz obsługa maszyn w ruchu.

/dowód : opinia sądowno-lekarska – k. 7-9 as/.

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- organiczne zaburzenia zachowania i osobowości z komponentą depresyjną oraz uzależnienie od alkoholu,

- padaczkę alkoholową.

Odwołujący z uwagi na stan psychiczny jest częściowo niezdolny do pracy od 01.04.2014 r. na okres 2 lat.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący jest spowolniony psychoruchowo, z obniżonym napędem psychoruchowym, wycofany, apatyczny, w trudnej emocjonalnie sytuacji życiowej. od wielu lat na rencie, zarówno aktualny stan psychiczny odwołującego jak i dokumentacja medyczna nie wskazują, by nastąpiła poprawa stanu zdrowia. odwołujący wymaga kontynuowania systematycznego leczenia farmakologicznego oraz psychoterapii.

/dowód : opinia sądowno-lekarska – k. 18-19 as,

uzupełniająca opinia sądowno-lekarska -k. 31 as/

Odwołujący nie kwestionował opinii.

Organ rentowy wniósł zarzuty do opinii biegłego psychiatry i domagał się uzupełnienia dowodu z opinii biegłego psychologa i ponownie z opinii biegłego psychiatry. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej opinii psychiatry, ale organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia i domagał się dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego psychiatry. Sąd oddalił wniosek dowodowy organu rentowego uznając, że zarzuty organu rentowego stanowią jedynie polemikę z wnioskami opinii biegłego psychiatry.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych

wyników badań oraz zebranych aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego psychiatry uznającego A. S. za nadal częściowo niezdolnego do pracy na okres 2 lat.

Opinie biegłych neurologa i psychiatry w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 23.09.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też nie, w jakim stopniu, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatry sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. S. z uwagi na organiczne zaburzenia zachowania i osobowości z komponentą depresyjną oraz uzależnienie od alkoholu i padaczkę alkoholową jest nadal częściowo niezdolny do pracy od 01.06.2014 r. na okres 2 lat do 31.03.2016 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący jest spowolniony psychoruchowo, z obniżonym napędem psychoruchowym, wycofany, apatyczny, w trudnej emocjonalnie sytuacji życiowej. od wielu lat na rencie, zarówno aktualny stan psychiczny odwołującego jak i dokumentacja medyczna nie wskazują, by nastąpiła poprawa stanu zdrowia. odwołujący wymaga kontynuowania systematycznego leczenia farmakologicznego oraz psychoterapii. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Z przyczyn neurologicznych odwołujący jest zdolny do pracy od dnia 01.06.2014 r.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak w wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 23.09.2014 r. przyznając odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.06.2014 r. do 31.03.2016 r.